

Lovforslag nr. L 62. Fremsat den 9. november 1989 af socialministeren (Aase Olesen)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om social bistand

(Indførelse af ungdomsydelse)

§ 1

I lov om social bistand, jf. lovbekendtgørelse nr. 637 af 27. september 1989, foretages følgende ændringer:

1. § 40, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Der kan ikke ydes hjælp til personer, der er under uddannelse eller er berettiget til ungdomsydelse efter afsnit III A. Socialministeren fastsætter dog nærmere regler om, at der i særlige tilfælde kan ydes hjælp til personer under uddannelse.«

2. Efter afsnit III indsættes som nyt afsnit:

»Afsnit III A

Ungdomsydelse

§ 49 a. Til unge under 20 år, der søger hjælp på grund af ledighed, udbetales ungdomsydelse mod beskæftigelse efter kommunalbestyrelsens nærmere bestemmelse. Det skal tilstræbes, at de unge får mulighed for at vælge mellem flere beskæftigelsestilbud.

Stk. 2. Beskæftigelsestilbuddet kan være ansættelse i et beskæftigelsesprojekt etableret efter reglerne i lov om beskæftigelsesmuligheder for unge m.v. eller ansættelse i privat virksomhed med løntilskud efter reglerne i nævnte lov. Det kræves dog ikke, at pågældende har været ledig i 3 måneder forud for ansættelsen eller at arbejdstiden skal være overenskomstmæssig eller den sædvanlige ved tilsvarende arbejde. Ved ansættelse i privat virksomhed med løntilskud kræves heller ikke, at ansættelsen er af varig karakter.

Stk. 3. For unge, der har behov for det, iværksætter kommunalbestyrelsen et vejlednings- og introduktionsprogram af en varighed på indtil 6 uger. Vejlednings- og introduktionsprogrammet skal indeholde rådgivning om uddannelses- og erhvervs muligheder, mulighed for afprøvning af erhvervsønsker og planlægning af det videre forløb.

Stk. 4. Beskæftigelsen efter stk. 2, skal påbegyndes inden for de første 2 uger efter ansøgningen om hjælp. Vejlednings- og introduktionsprogrammet efter stk. 3, kan inden for de første 8 uger efter ansøgningen om hjælp træde i stedet for beskæftigelsen efter stk. 2.

Stk. 5. Unge under 20 år er berettiget til én ungdomsydelsesperiode med vejledning og beskæftigelse, jf. § 49 c.

§ 49 b. Beskæftigelsen efter § 49 a, stk. 2, skal have et omfang på 20 timer om ugen i gennemsnit og aflønnes med en timeløn, der følger reglerne i lov om beskæftigelsesmuligheder for unge m.v.

Stk. 2. I tiden indtil udbetaling af første løn jf. stk. 1, og under vejlednings- og introduktionsprogrammet efter § 49 a stk. 3, udbetaler kommunalbestyrelsen en ungdomsydelse, der beregnes efter reglerne i § 37.

§ 49 c. Der udbetales ungdomsydelse efter § 49 b, stk. 1, i indtil 5 måneder og efter § 49 b, stk. 2, i indtil 8 uger. Hvis den unge inden for disse perioder får almindeligt lønnet arbejde eller begynder på en uddannelse, suspenderes ungdomsydelsen og beskæftigelsen eller vejlednings- og introduktionsprogrammet.

Stk. 2. Hvis den unge ikke efter 5 måneders forløb med beskæftigelse efter § 49 b, stk. 1, har fået arbejde på det almindelige arbejdsmarked eller er startet på en uddannelse, kan der, hvis betingelserne i øvrigt er opfyldt, ydes kontanthjælp efter afsnit III. Ungdomsydelsesperioden giver ikke i sig selv ret til hjælp efter reglerne for personer over 23 år. Unge, der uafhængigt af ungdomsydelsesperioden opfylder de almindelige betingelser i § 37 for at få hjælp efter reglerne for personer over 23 år, vil dog være berettiget hertil.

§ 49 d. Kommunalbestyrelsen kan supplere ordningen efter § 49 b, stk. 1, med tilbud om uddannelse op til normal ugentlig arbejdstid. For sådan uddannelse udbetales til den unge en timesats beregnet på grundlag af den godtgørelse eller lignende, der sædvanligt ydes for uddannelse af pågældende art.

§ 49 e. Afgørelse om, hvorvidt en ung er omfattet af reglerne i dette afsnit, træffes af kommunalbestyrelsen.

§ 49 f. Deltagelse i aktiviteter, der kan finansieres af de midler, som kommuner og amtskommuner efter lov om beskæftigelsesmuligheder for unge m.v. har pligt til at afsætte til bekæmpelse af ungdomsarbejdsløsheden, kan træde i stedet for ungdomsydelse efter reglerne i dette afsnit.

Stk. 2. Såfremt den unge deltager i aktiviteter efter stk. 1, for hvilke der ikke udbetales løn, kan der uanset reglen i § 40, stk. 2, 1. pkt., ydes kontanthjælp efter § 37.«

3. I § 133, stk. 2, indsættes efter 1. pkt. som nye punktnummer:

»Det samme gælder kommunernes udgifter efter §§ 49 a-c til løn, løntilskud samt til drift inden for en grænse på 20 pct. af de samlede udgifter til løn og løntilskud. Til kommunens udgifter til uddannelse efter § 49 d ydes et statstilskud svarende til tilskuddet efter § 23 a, stk. 4, i lov om beskæftigelsesmuligheder for unge m.v. inden for en grænse svarende til 5 timer ugentligt pr. ung med ungdomsydelse. Der kan ikke til kommunens udgifter efter §§ 49 a-d ydes statstilskud efter lov om beskæftigelsesmuligheder for unge m.v.«

4. Efter § 139 indsættes:

»§ 139 a. Socialministeren fremsætter forslag om revision af afsnit III A inden udgangen af 1992.«

§ 2

Loven træder i kraft den 1. juli 1990.

§ 3

Unge under 20 år, der ved lovens ikrafttræden modtager kontanthjælp efter § 37, skal have et tilbud om ungdomsydelse inden de fylder 20 år dog senest den 1. januar 1991.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Med udgangspunkt i den socialpolitiske redegørelse, der var til debat i Folketinget i januar 1988 og i efterfølgende udvalgsarbejder med deltagelse af repræsentanter for kommunerne, Arbejdsministeriet, Finansministeriet og Socialministeriet, fremsatte regeringen i december 1988 et forslag om indførelse af ungdomsydelse mod beskæftigelse i stedet for kontanthjælp til unge kontanthjælpsmodtagere (L 150).

Forslaget kunne imidlertid ikke opnå den nødvendige tilslutning ved 3. behandling i Folketinget i juni 1989.

Uanset dette har der i kommunerne været stor interesse for på grundlag af den gældende lovgivning herunder bistanndslovens forsøgsbestemmelser og frikommunelovgivningen - at iværksætte forskellige ordninger, der går ud på at anvende kontanthjælpsmidlerne til aktiv indsats i stedet for til passiv forsøgelse.

Erfaringerne fra disse ordninger har været positive.

Regeringen finder derfor fortsat, at alle unge under 20 år, der søger kontanthjælp på grund af ledighed, skal have *ret* til et tilbud om beskæftigelse i stedet for kontanthjælp.

Det foreliggende lovforslag svarer i hovedtræk til L 150, idet der dog ved udarbejdelsen af det nye forslag er taget hensyn til de forslag og synspunkter, der kom frem under behandlingen af L 150 og i den efterfølgende debat.

Hovedpunkterne i den foreslåede ordning er følgende:

1. En visitationsperiode på indtil 2 uger efter ansøgningen om hjælp, hvorunder kommunen vurderer den unges situation og iværksætter et vejlednings- og introduktionsprogram eller giver et beskæftigelsestilbud.

Hermed ønsker regeringen at undgå de negative virkninger, der erfaringsmæssigt kan indtræde allerede efter kort tids ledighed. Samtidig tilgodeses kommunernes ønske om en frist til at finde et beskæftigelsestilbud.

I visitationsperioden udbetales en ungdomsydelse, der beregnes efter kontanthjælpsreglerne for unge under 23 år.

2. Et vejlednings- og introduktionsprogram af en varighed på indtil 6 uger, der har til formål at klarlægge den unges ønsker, muligheder og behov.

Vejlednings- og introduktionsprogrammet tilbydes unge, der har behov for det forud for et beskæftigelsestilbud. Unge, der ikke har brug for særlig vejledning, f.eks. fordi de kun skal have udfyldt en ventetid indtil tiltrædelse af et arbejdsforhold eller påbegyndelse af en selvvalgt uddannelse, skal ikke have et vejlednings- og introduktionstilbud men alene tilbud om beskæftigelse.

Under vejlednings- og introduktionsprogrammet udbetales en ungdomsydelse, der beregnes efter kontanthjælpsreglerne for unge under 23 år.

3. Et beskæftigelsestilbud af en varighed på indtil 5 måneder.

Beskæftigelsesordningen tilrettelægges af kommunalbestyrelsen. Regeringen lægger vægt på, at de unge skal have adgang til at vælge imellem flere beskæftigelsesmuligheder, og det forudsættes, at kommunen bl.a. benytter de foranstaltninger, der kan iværksættes efter Arbejdsministeriets lovgivning om beskæftigelsesmuligheder for unge m.v.

Det foreslås derfor, at der skal være mulighed for at fravige hovedreglen i denne lov, der kræver ledighed i 3 måneder forud for ansættelsen.

Det er endvidere forudsat, at nettolønnen nogenlunde skal svare til et gennemsnitligt kontanthjælpsniveau. På denne baggrund foreslås at beskæftigelsen skal have et omfang på 20 timer om ugen i gennemsnit og aflønnes med en timeløn, der følger reglerne i lov om beskæftigelsesmuligheder for unge m.v.

Det foreslås derfor, at også kravet i lov om beskæftigelsesmuligheder for unge m.v. om at arbejdstiden skal være overenskomstmæssig eller den sædvanlige ved tilsvarende arbejde, skal kunne fraviges.

Efter forslaget skal der heller ikke stilles krav om, at ansættelse i privat virksomhed skal være af varig karakter. Herved fraviges en forudsætning, der er

kommet til udtryk i bemærkningerne til lov om beskæftigelsesmuligheder for unge m.v. Heri hedder det nemlig, at ansættelse i privat virksomhed med løntilskud skal være af varig karakter.

Arbejdsministeren har lige fremsat forslag til en ny lov om den kommunale beskæftigelsesindsats, som skal afløse lov om beskæftigelsesmuligheder for unge m.v. Med denne lov vil der ske en smidiggørelse af administrationen af den kommunale beskæftigelsesindsats over for særligt udsatte grupper af ledige. Hermed skabes der også bedre muligheder for en sammenhængende indsats over for unge kontanthjælpsansøgere, der er omfattet af den her foreslåede ungdomsydelsesordning.

Vedtagelsen af Arbejdsministerens lovforslag vil medføre enkelte mindre ændringer i det foreliggende forslag.

Det er kun unge, der søger kontanthjælp på grund af ledighed, der skal omfattes af ordningen. Unge, der er ledige på grund af sygdom eller falder ind under bistandslovens § 42, er ikke omfattet, og for disse grupper gælder altså bistandslovens almindelige hjælpemuligheder.

Hvis en ung afslår tilbud om beskæftigelse eller vejledning efter den foreslåede ordning, er der ikke mulighed for, at den pågældende kan få kontanthjælp, jf. § 40, stk. 2.

Tilbud om vejledning og beskæftigelse gives kun én gang. Hvis den unge inden for vejlednings- eller beskæftigelsesperioden får almindeligt lønnet arbejde eller begynder på en uddannelse, suspenderes ungdomsydelsen.

Hvis en ung, efter at have gennemført beskæftigelsesperioden på 5 måneder, ikke opnår arbejde, vil den pågældende ikke længere falde ind under de foreslåede regler om ungdomsydelse, men under de almindelige regler i bistandsloven.

Ungdomsydelsesordningen indskrænker ikke kommunens adgang til at placere de unge i andre beskæftigelsesfremmende foranstaltninger efter lov om beskæftigelsesmuligheder for unge m.v.

Beskæftigelsestilbuddet kan suppleres med tilbud om uddannelse. For at skabe den tilstrækkelige motivation til deltagelse i uddannelse, som ikke er lønnet

som arbejde, udbetales for sådan uddannelse en timesats beregnet på grundlag af den godtgørelse eller lignende, som sædvanligt ydes for uddannelse af den pågældende art, f.eks. for erhvervsintroducerende kurser en forholdsmæssig andel af godtgørelsen.

Kommunernes udgifter til ungdomsydelsen refunderes som kontanthjælp. Der ydes refusion af driftsudgifterne inden for et beløb på 20 pct. af de samlede udgifter til løn og løntilskud. Der ydes statstilskud til undervisningsudgifter inden for et beløb, der svarer til 5 timer pr. uge x antallet af unge i ungdomsydelsesordningen.

Som bilag 2 er medtaget en skematisk fremstilling af forløbet i ungdomsydelsesordningen.

Administrative konsekvenser

I forhold til det arbejde, kommunerne nu har med de unge, som får kontanthjælp, påregnes den foreslåede ordning ikke at medføre væsentlige administrative konsekvenser for kommunerne.

Økonomiske konsekvenser

Lovforslaget skønnes at ville medføre merudgifter for det offentlige på 66 mill. kr. i 1990, 120 mill. kr. i 1991 og 112 mill. kr. i de følgende år. (1990 PL-niveau).

Med indregning af stigningen i skatteprovenuet skønnes merudgiften i 1990 at blive 49 mill. kr., i 1991 100 mill. kr. og i 1992 95 mill. kr.

Det bemærkes, at merudgiften er beregnet under forudsætning af, at der oprettes lære- og praktikpladser i 1990 og følgende år af samme omfang som i 1989. I 1989 er der afsat midler til særlige tilskud og præmier ved oprettelse af yderligere lære- og praktikpladser. Såfremt der ikke på lignende måde afsættes midler til lære- og praktikpladser i de følgende år, vil lovforslaget medføre yderligere merudgifter.

Det er ligeledes i beregningerne forudsat, at der vil blive indgået aftale om en særlig projekttimeløn på 62 kr. Hvis der ikke bliver indgået aftale om særlig projekttimeløn må der påregnes yderligere merudgifter.

*Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser**Til § 1*

Til nr. 1

Det fastslås, at unge under 20 år, der søger kontanthjælp på grund af ledighed og derfor er berettiget til ungdomsydelse, i lighed med personer, der er under uddannelse, ikke er berettiget til kontanthjælp.

Til nr. 2

§ 49 a

Det foreslås, at kommunerne (kommunalbestyrelsen) får pligt til at sørge for, at unge under 20 år, der søger kontanthjælp på grund af ledighed, får ungdomsydelse mod beskæftigelse i stedet for kontanthjælp. Det forudsættes, at de sociale myndigheder, der modtager kontanthjælpsansøgningerne fra de unge, foretager en vurdering af, om de alene er ramt af ledighed, eller om de har behov for andre støtteforanstaltninger, f.eks. revalidering efter bistandslovens § 42.

Tilrettelæggelsen af beskæftigelsesordningen efter forslagets stk. 2 beror på kommunalbestyrelsens egen bestemmelse, således at ordningen kan tilpasses efter de lokale forhold. Det forudsættes, at kommunerne bl.a. benytter de foranstaltninger, der kan iværksættes efter Arbejdsministeriets lovgivning om beskæftigelsesmuligheder for unge.

Det foreslås, at der ikke stilles krav om, at pågældende har været ledig i 3 måneder forud for ansættelsen, eller at arbejdstiden skal være overenskomstmæssig eller den sædvanlige ved tilsvarende arbejde.

Herved fraviges hovedreglen i lov om beskæftigelsesmuligheder for unge m.v. om forudgående ledighed i 3 måneder forud for ansættelsen på et beskæftigelsesprojekt eller i privat virksomhed med løntilskud. Ligeledes fraviges hovedreglen i den nævnte lov om, at arbejdstiden ved ansættelsen i et beskæftigelsesprojekt eller i privat virksomhed med løntilskud skal være overenskomstmæssig eller den sædvanlige ved tilsvarende arbejde.

Det skal tilstræbes, at de unge får adgang til at vælge imellem flere forskellige beskæftigelsesmuligheder.

Det ventes på den ene side, at en del unge kun vil have brug for et kortvarigt job, f.eks. indtil start på uddannelse, og der kan på den anden side inden for sæsonbetonede erhverv være behov for ekstra arbejdskraft.

Det foreslås derfor, at beskæftigelse af unge i ung-

domsydelsesordningen også kan ske ved sæsonarbejde.

Herved fraviges en forudsætning, som er kommet til udtryk i bemærkningerne til lov om beskæftigelsesmuligheder for unge m.v. Heri hedder det nemlig, at ansættelse i privat virksomhed med løntilskud skal være af varig karakter.

Det forudsættes, at kommunerne vurderer den enkelte unges behov og alene visiterer unge med et kortvarigt jobbehov til sæsonpræget arbejde.

Formålet med vejlednings- og introduktionsprogrammet efter forslagets stk. 3 er, at få klarlagt den unges ønsker, behov og muligheder. Vejlednings- og introduktionsprogrammet skal således indeholde vejledning om uddannelses- og erhvervs muligheder og mulighed for afprøvning af erhvervsønsker - f.eks. ved deltagelse i erhvervsintroducerede kurser eller ved arbejdspraktik i private eller offentlige virksomheder.

Også vejlednings- og introduktionsprogrammet tilrettelægges af kommunalbestyrelsen selv, således at det kan tilpasses efter de lokale forhold og iværksættes bl.a. inden for rammerne af lov om beskæftigelsesmuligheder for unge.

Forløbet afsluttes med at kommunen og den unge i fællesskab lægger en plan for den unges fremtidige uddannelses- og erhvervs muligheder - herunder også for det eventuelle videre forløb inden for rammerne af ungdomsydelsesordningen.

Vejlednings- og introduktionsprogrammet skal tilbydes de unge, der har behov for det. Unge, der ikke har brug for særlig vejledning, f.eks. fordi de kun skal have udfyldt en ventetid indtil tiltrædelse af et arbejdsforhold eller påbegyndelse af en selvvalgt uddannelse, skal således alene have et beskæftigelses tilbud.

Beskæftigelsen eller vejlednings- og introduktionsprogrammet skal påbegyndes inden for 2 uger efter ansøgningen om kontanthjælp.

Inden for de første to uger efter ansøgningen om hjælp skal kommunen således foretage en foreløbig vurdering af den unges situation. Der skal i løbet af denne periode tages stilling til, om den unge har behov for at gennemgå vejlednings- og introduktionsprogrammet, inden der tilbydes beskæftigelse, eller om beskæftigelsen skal påbegyndes straks.

Tilbud om vejledning og/eller beskæftigelse kan kun gives én gang.

§ 49 b

Erfaringerne fra nogle af de kommuner, som allerede har indført en lignende ordning, viser, at det kan være et problem, at lønnen på beskæftigelsesprojek-

terne efter de gældende regler kan være højere end den løn, som de unge realistisk kan ventes at få på det private arbejdsmarked efter endt jobtilbud.

For at opnå, at lønnen i ungdomsydelsesordningen gennemsnitligt efter skat svarer til det, de pågældende kunne have fået i kontanthjælp, og samtidig ligger under den løn, som er opnåelig på det »almindelige arbejdsmarked«, foreslås det, at beskæftigelsen efter forslaget § 49 a stk. 2, skal have et omfang på 20 timer om ugen i gennemsnit. Aflønnen følger reglerne i lov om beskæftigelsesmuligheder for unge.

I tiden indtil udbetaling af første løn og under vejlednings- og introduktionsprogrammet – og det vil sige i indtil 8 uger ialt – udbetales en ydelse, der beregnes efter reglerne i § 37 om kontanthjælp til unge under 23 år.

§ 49 c

Det foreslås, at ungdomsydelsesordningen skal have en varighed på indtil 5 måneder og 8 uger. Den unge er berettiget til ungdomsydelse i en sammenhængende periode på 5 måneder efter en visitationsperiode på indtil 2 uger og eventuelt et vejlednings- og introduktionsprogram på indtil 6 uger, når den pågældende er under 20 år ved 1. udbetaling.

Hvis den unge inden for denne periode får almindeligt arbejde eller begynder på en uddannelse, suspenderes ungdomsydelsen. Den resterende del af ungdomsydelsesordningen bruges, hvis den unge søger om kontanthjælp igen inden det fyldte 20. år.

Hvis den unge bliver ledig efter afslutningen af perioden med ungdomsydelse, kan der ydes kontanthjælp, hvis betingelserne herfor i øvrigt er opfyldt.

Ungdomsydelsesperioden berettiger ikke i sig selv til, at kontanthjælp skal ydes efter reglerne for personer over 23 år. Hjælp efter disse regler kan dog ydes, hvis den unge opfylder de almindelige betingelser herfor, f.eks. ved at pågældende før start i ungdomsydelsesordningen har haft indtægter, der opfylder betingelserne i § 37, stk. 2, 3. pkt.

§ 49 d

Kommunalbestyrelsen kan supplere ordningen efter § 49 b stk. 1, med tilbud om uddannelse op til normal ugentlig arbejdstid. Der kan efter den foreslåede regel i nr. 3 ydes tilskud til uddannelsesudgifter for indtil 5 timer pr. uge pr. deltager svarende til uddannelsesstilskud efter lov om beskæftigelsesmuligheder for unge m.v.

Der skal ikke betales almindelig arbejdstimeløn for sådan uddannelse, men af hensyn til de unges motivation foreslås det, at der udbetales en timesats for uddannelse beregnet på grundlag af den godtgørelse

eller lignende, der normalt ydes for uddannelse af pågældende art.

§ 49 e

Kommunalbestyrelsen har ansvaret for ungdomsydelsesordningens etablering og nærmere indhold, samt visiteringen af de unge til ordningen. Der vil være mulighed for at klage over kommunalbestyrelsens afgørelse af, om en ung er omfattet af reglerne i afsnit III A, (dvs. spørgsmålet, om den unges baggrund for at søge kontanthjælp hovedsagelig er mangel på arbejde), til de sociale klagemyndigheder efter reglerne i bistandslovens § 15.

De øvrige dispositioner, der træffes i kommunen i forbindelse med ungdomsydelsesordningen, skønnes ikke egnet til klageadgang.

§ 49 f

Det gøres ved lovforslaget klart, at der ikke med ungdomsydelsesordningen sker indskrænkning i kommunernes adgang til at iværksætte de allerede bestående foranstaltninger efter loven om beskæftigelsesmuligheder for unge m.v.

De unge, der ved lovens ikrafttræden er i gang med sådanne foranstaltninger, kan således fortsætte, og også efter lovens ikrafttræden kan de unge henvises til disse foranstaltninger i stedet for til ungdomsydelsesordningen, således at deltagelsen finansieres efter de almindelige regler for sådanne foranstaltninger.

Dette gælder alle de aktiviteter, der kan finansieres af de kommunale pligtbeløb til ungdomsarbejdsløshedsbekæmpelse. Men i det omfang deltagelse i disse aktiviteter er betinget af en vis forudgående ledighed – som f.eks. 3 måneder i forbindelse med placering på fuld tid i beskæftigelsesprojekter og i privat ansættelse med løntilskud – skal den pågældende henføres under ungdomsydelsesordningen, indtil eventuel anden ønsket placering er mulig.

Hvis de aktiviteter, der træder i stedet for ungdomsydelsesordningen, ikke er forbundet med udbetaling af løn, kan den unge få kontanthjælp efter reglerne i § 37, herunder med adgang til, at der ses bort fra halvdelen af en kursusgodtgørelse efter § 38, stk. 7.

Til nr. 3

Det foreslås, at kommunernes udgifter til lønudgifter til de unge, løntilskud til private arbejdsgivere, løn til holdformænd, instruktører o. lign., materialer og andre driftsudgifter bortset fra uddannelsesudgifter i forbindelse med ungdomsydelsesordningen anmeldes til refusion efter reglerne i bistandslovens § 133, stk. 2., 1. punktum. Det vil sige, at udgifterne deles

ligeligt mellem staten og kommunerne. Det bemærkes, at der kan ydes refusion af kommunens driftsudgifter ved ungdomsydelsesordningen inden for et beløb på 20 pct. af de samlede udgifter til løn og løntilskud. Som eksempler på driftsudgifter kan nævnes udgifter til såvel holdformænd, instruktører og materialer som til projektvejledere og lokaleleje. Med hensyn til uddannelsesudgifter ydes der statstilskud til drift og deltagergodtgørelse svarende til uddannelsesstilskud efter lov om beskæftigelsesmuligheder for unge m.v. for indtil 5 timer pr. uge pr. deltager. Uddannelse af et lignende omfang kendes fra eksisterende lokale ordninger.

Til nr. 4

Regeringen lægger vægt på, at ordningen følges nøje i begyndelsen, og det foreslås derfor, at loven tages op til revision inden udgangen af 1992.

Til § 3

For at lette presset mod ungdomsydelsesordningen i den første periode foreslås, at pligten til at give tilbud til unge under 20 år, der allerede er kontanthjælpsmodtagere ved ungdomsydelsesordningens ikrafttræden (dvs. pr. 1. juli 1990) kan opfyldes inden for 6 måneder efter dette tidspunkt. Unge kontanthjælpsmodtagere, der fylder 20 år forinden, skal dog have et tilbud inden 20-årsdagen.

Bilag 1

*I dette bilag er (med mindre skrift)
indsat den gældende formulering af de bestemmelser,
der berøres af lovforslaget*

§ 1

I lov om social bistand, jf. lovbekendtgørelse nr. 637 af 27. september 1989, foretages følgende ændringer:

1. § 40, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Der kan ikke ydes hjælp til personer, der er under uddannelse eller er berettiget til ungdomsydelse efter afsnit III A. Socialministeren fastsætter dog nærmere regler om, at der i særlige tilfælde kan ydes hjælp til personer under uddannelse.«

§ 40. Ydelse af hjælp forudsætter, at såvel den, der søger hjælpen, som ægtefællen har udnyttet sine arbejdsmuligheder. Dette kan f.eks. anses for godtgjort,

- 1) når den pågældende ikke har et rimeligt tilbud om arbejde eller deltagelse i beskæftigelsesfremmende foranstaltninger,
- 2) når det er attesteret af en læge, at pågældende er uarbejdsdygtig på grund af sygdom, eller at en fortsættelse af det hidtidige arbejde vil medføre risiko for forringelse af pågældendes helbred,
- 3) når pågældende ikke kan påtage sig indtægtsgivende arbejde af hensyn til en uddannelse eller omskoling, der er begyndt eller fortsat efter tilskyndelse fra kommunalbestyrelsen, jf. § 42,
- 4) når en forsøger ikke kan påtage sig indtægtsgivende arbejde på grund af pasning af børn og kommunalbestyrelsen ikke kan anvise anden pasningsmulighed, eller
- 5) når den ene ægtefælle er afskåret fra indtægtsgivende arbejde af en af de årsager, der er nævnt under nr. 1-3, og den anden ægtefælle i længere tid ikke har haft sådant

arbejde, navnlig af hensyn til børnenes pasning.

Stk. 2. Der kan ikke ydes hjælp til personer, som er under uddannelse. Socialministeren fastsætter nærmere regler for, i hvilke særlige tilfælde der kan ydes hjælp uanset bestemmelsen i 1. pkt.

Stk. 3. Reglerne i stk. 1 og stk. 2, 1. pkt., er ikke til hinder for, at der ydes hjælp til en person, hvis ægtefælle er under uddannelse.

2. Efter afsnit III indsættes som nyt afsnit:

»Afsnit III A

Ungdomsydelse

§ 49 a. Til unge under 20 år, der søger hjælp på grund af ledighed, udbetales ungdomsydelse mod beskæftigelse efter kommunalbestyrelsens nærmere bestemmelse. Det skal tilstræbes, at de unge får mulighed for at vælge mellem flere beskæftigelsestilbud.

Stk. 2. Beskæftigelsestilbuddet kan være ansættelse i et beskæftigelsesprojekt etableret efter reglerne i lov om beskæftigelsesmuligheder for unge m.v. eller ansættelse i privat virksomhed med løntilskud efter reglerne i nævnte lov. Det kræves dog ikke, at pågældende har været ledig i 3 måneder forud for ansættelsen, eller at arbejdstiden skal være overenskomstmæssig eller den sædvanlige ved tilsvarende arbejde. Ved ansættelse i privat virksomhed med løntilskud kræves heller ikke, at ansættelsen er af varig karakter.

Stk. 3. For unge, der har behov for det, iværksætter kommunalbestyrelsen et vejlednings- og introduktionsprogram af en varighed på indtil 6 uger. Vejlednings- og introduktionsprogrammet skal indeholde rådgivning om uddannelses- og erhvervs muligheder, mulighed

for afprøvning af erhvervsønsker og planlægning af det videre forløb.

Stk. 4. Beskæftigelsen efter stk. 2, skal påbegyndes inden for de første 2 uger efter ansøgningen om hjælp. Vejlednings- og introduktionsprogrammet efter stk. 3, kan inden for de første 8 uger efter ansøgningen om hjælp træde i stedet for beskæftigelsen efter stk. 2.

Stk. 5. Unge under 20 år er berettiget til én ungdomsydelsesperiode med vejledning og beskæftigelse, jf. § 49 c.

§ 49 b. Beskæftigelsen efter § 49 a, stk. 2, skal have et omfang på 20 timer om ugen i gennemsnit og aflønnes med en timeløn, der følger reglerne i lov om beskæftigelsesmuligheder for unge m.v.

Stk. 2. I tiden indtil udbetaling af første løn jf. stk. 1, og under vejlednings- og introduktionsprogrammet efter § 49 a, stk. 3, udbetaler kommunalbestyrelsen en ungdomsydelse, der beregnes efter reglerne i § 37.

§ 49 c. Der udbetales ungdomsydelse efter § 49 b, stk. 1, i indtil 5 måneder og efter § 49 b, stk. 2, i indtil 8 uger. Hvis den unge inden for disse perioder får almindeligt lønnet arbejde eller begynder på en uddannelse, suspenderes ungdomsydelsen og beskæftigelsen eller vejlednings- og introduktionsprogrammet.

Stk. 2. Hvis den unge ikke efter 5 måneders forløb med beskæftigelse efter § 49 b, stk. 1, har fået arbejde på det almindelige arbejdsmarked eller er startet på en uddannelse, kan der, hvis betingelserne i øvrigt er opfyldt, ydes kontanthjælp efter afsnit III. Ungdomsydelsesperioden giver ikke i sig selv ret til hjælp efter reglerne for personer over 23 år. Unge, der uafhængigt af ungdomsydelsesperioden opfylder de almindelige betingelser i § 37 for at få hjælp efter reglerne for personer over 23 år, vil dog være berettiget hertil.

§ 49 d. Kommunalbestyrelsen kan supplere ordningen efter § 49 b, stk. 1, med tilbud om uddannelse op til normal ugentlig arbejdstid. For sådan uddannelse udbetales til en ung en timesats beregnet på grundlag af den godtgørelse eller lignende, der sædvanligt ydes for uddannelse af pågældende art.

§ 49 e. Afgørelse om, hvorvidt en ung er omfattet af reglerne i dette afsnit, træffes af kommunalbestyrelsen.

§ 49 f. Deltagelse i aktiviteter, der kan finansieres af de midler, som kommuner og amtskommuner efter lov om beskæftigelsesmuligheder for unge m.v. har pligt til at afsætte til bekæmpelse af ungdomsarbejdsledigheden, kan træde i stedet for ungdomsydelse efter reglerne i dette afsnit.

Stk. 2. Såfremt den unge deltager i aktiviteter efter stk. 1, for hvilke der ikke udbetales løn, kan der uanset reglen i § 40, stk. 2, 1. pkt., ydes kontanthjælp efter § 37.«

3. I § 133, stk. 2, indsættes efter 1. pkt. som nye punktnummer:

»Det samme gælder kommunernes udgifter efter §§ 49 a-c til løn, løntilskud samt til drift inden for en grænse på 20 pct. af de samlede udgifter til løn og løntilskud. Til kommunens udgifter til uddannelse efter § 49 d ydes et statstilskud svarende til tilskuddet efter § 23 a, stk. 4, i lov om beskæftigelsesmuligheder for unge m.v. inden for en grænse svarende til 5 timer ugentligt pr. ung med ungdomsydelse. Der kan ikke til kommunens udgifter efter §§ 49 a-d ydes statstilskud efter lov om beskæftigelsesmuligheder for unge m.v.«

§ 133. En kommunes udgifter til rådgivning og tilsyn efter afsnit II, til administration i øvrigt samt til dagforanstaltninger for børn og unge efter § 64 og § 69 afholdes endeligt af kommunen.

Stk. 2. Af en kommunes udgifter til bistand efter afsnit III refunderer staten 50 pct.

Stk. 3. Socialministeren fastsætter regler for afholdelse af udgifter til lægeerklæringer m.v. efter § 17.

4. Efter § 139 indsættes:

»§ 139 a. Socialministeren fremsætter forslag om revision af afsnit III A inden udgangen af 1992.«

§ 2

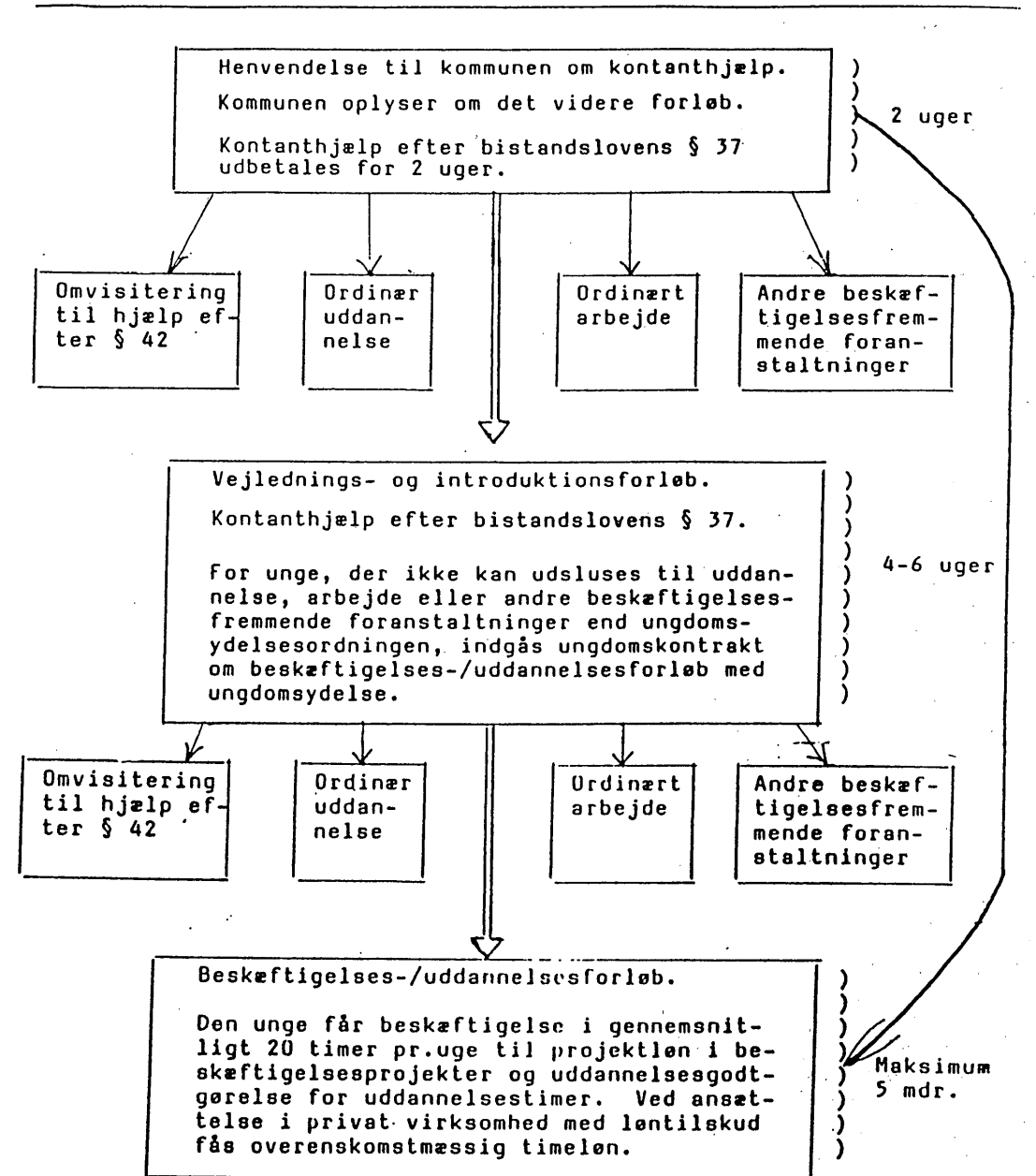
Loven træder i kraft den 1. juli 1990.

§ 3

Unge under 20 år, der ved lovens ikrafttræden modtager kontanthjælp efter § 37, skal have et tilbud om ungdomsydelse inden de fylder 20 år dog senest den 1. januar 1991.

Bilag 2

Schematisk fremstilling af aktiveringsforløb for unge kontanthjælpsansøgere

Ordinær
uddannelse

Lov om beskæftigelses-
muligheder for unge
m.v.

Ordinært
arbejde